

HORIZON (nr 112, november 2011)

REDACTIE

Ignas Vandemeulebroucke – Overhout 13, B-2170 Merksem; tel.: 03/645.46.77; e-mail: i.van@pandora.be

Luc Palmans – Sieberg 55, B-3370 Riemst; tel.: 012/45.31.06; e-mail: palmans.luc@skynet.be

Fernand Joseph – Onderlinge Hulplaan 16, B-1082 St. Agatha-Berchem; tel.: 02/465.10.94; e-mail: joseph.fernand@telenet.be

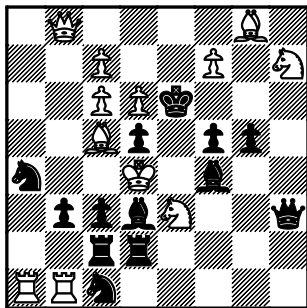
JAARABONNEMENT (4 nummers): 5,00 euro te storten op rekeningnummer 220-0594066-74

Onze selectie

We beginnen dit nummer in grote stijl. Al op verschillende plaatsen werd onderstaande zelfmat van Selivanov bejubeld en bezongen. Tijd om er zelf eens naar te kijken, en de lezer te laten meegenieten.

Andrei Selivanov

1ste Prijs *FIDE World Cup*, 2011
S#5

1.Lb6! met de dreiging 1...b2 2.f8T+ Kxd6 3.c8T+ Ke7 4.Tf7+ Ke6 5.De5+ Lxe5 en dit leidt tot de volgende drie varianten:

I) 1...Lxd6 2.c8L+ Ke7 3.f8L+ Ke8 4.Lxf5+ Lxb8 5.Lg6+ Lxg6

II) 1...Dxh7 2.c8D+ Kf6 3.f8D+ Kg6 4.Dxf5+ Kh5 5.Dxh7+ Lxh7

III) 1...Pxb6 2.f8P+ Kxd6 3.c8P+ Kxc6 4.Pe7+ Kb5 5.Txb3+ Pxb3

Ik denk niet dat onze *founding father* Kurt Smulders ooit gedacht zou hebben dat er een bespreking van de *Informator* in

Horizon zou verschijnen. Ik vraag me zelfs af of hij wel ooit de *Informator* gekend heeft.

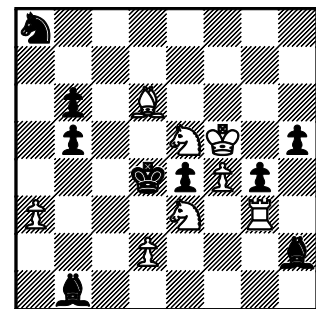
Midden jaren zestig van de vorige eeuw begonnen de Joegoslaven met het verzamelen van alle toppers. Twee keer per jaar brachten ze een kloek boekwerk uit met alle belangrijke partijen die in de voorbije maanden gespeeld waren. Al snel werd de *Informator* de Bijbel voor veel beroepsschakers. Ik herinner me nog een verhaal uit het interzonale toernooi in Moskou 1982. Dragoljub Velimirovic was er niet alleen deelnemer, maar blijkbaar ook vertegenwoordiger van de *Informator* en had derhalve een hele stapel van het pas verschenen nummer in zijn bezit. Maar hij deelde het boek pas op het einde van het toernooi uit, toen “alle theoretische nieuwtjes reeds opgebruikt waren.”

Tegenwoordig, in een periode van computers en internet, is de *Informator* in zijn oorspronkelijke vormgeving een grotendeels voorbijgestreefd product. Dat beseffen de makers ook en in de loop van de jaren is er één en ander veranderd. Er verschijnen nu drie nummers per jaar. Het aantal partijen is minder, maar de analyses zijn over het algemeen veel uitgebreider. Verder zijn er nieuwe rubrieken bijgekomen. De belangrijkste zijn een “portret” van een topspeler en uitvoerige artikelen over openingen.

Wat ons aangaat vermeld ik natuurlijk de eindspelrubriek van Yochanan Afek. Vanaf *Informator* 89 (in 2004; we zijn ondertussen bij nummer 111) presenteerde hij in elk nummer negen recente en uitstekende studies. En sinds het voorlaatste nummer selecteert Milan Velimirovic ook problemen. Hij beperkt zich (voorlopig?) tot orthodoxe problemen (geen help- en zelfmatten).

Mikhail Marandyuk

1ste Prijs *Ural Problemist*, 2008
#5

In zijn eerste bijdrage concentreerde Milan zich op het WCCI, het driejaarlijkse wereldkampioenschap voor componisten. In het Westen is de animo voor dit toernooi zeer beperkt, maar aan de andere kant van Europa is er wel de nodige aandacht voor. In de drie- en meerzetter is de Oekraïner Mikhail Marandyuk de grote

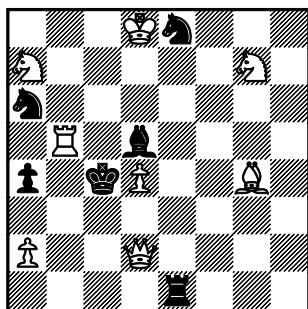
slokkop. Het diagram op de vorige bladzijde toont een mooi voorbeeld van zijn kunnen.

1.Lb4! (dreigt 2.Ke6 Pc7+ 3.Kd6 Pe8+ 4.Kc6 ~ 5.Lc3) met de varianten 1...La2 2.Pc2+ Kd5 3.Td3+ exd3 4.Pe3+ Kd4 5.Pc6 en 1...Pc7 2.Lc3+ Kc5 3.d4+ exd3 4.Lb4+ Kd4 5.Pc6.

In beide varianten wordt een zelfblok gecreëerd door een offer, en verder is er nog een switchback van de witte stukken.

Miodrag Mladenovic

3de Eerv. Verm. *Olympisch Toernooi*, 2010
#3

Voor het eeuwige verhaal van “de jury heeft er niets van begrepen” geeft Velimirovic een driezet van zijn landgenoot Mladenovic.

1.Ta5! (dreigt 2.Ta4+ Pb4 3.Txb4) en nu: 1...Lh1 (of elders, behalve onderstaande varianten) 2.Dc2+ Kb4 3.Txa4 of 2...Kxd4 3.Pf5; 1...Lc6 2.Pc8 (dreigt 3.Pb6) 2...Tb1 3.Le2; 1...Le6 2.Pxe8 (dreigt 3.Pd6; 2.Pc8?) 2...Pc5 3.Txc5; 1...Le4 2.Le6+ (2.Pc8?; 2.Pxe8?) Ld5 3.Lxd5.

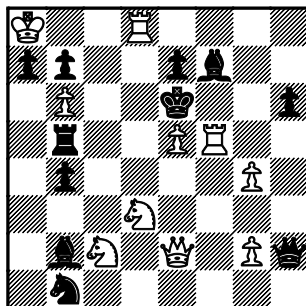
Het niets ontziende commentaar van Velimirovic: “An absolutely stunning example of black quaternary correction realized with only 14 pieces on the board. The error contained in a random removal of the black bishop (e.g. 1...Lh1) is corrected by moves which gradually shorten

the black rook's bent line e1-e6-b6. This certainly the best threemover in a tourney was unjustly downgraded only to the 8th place.”

De redactie vroeg Milan om ook enkele van zijn eigen werken te selecteren. Dit is er een van:

Milan Velimirovic

1ste Prijs *Wola Gulowska*, 2008
#3

Er ligt klaar: 1...Lxe5 2.Pd4 en 1...Txe5 2.Pc5.

1.Df3! (dreigt 2.Tf6+ exf6 3.Dxf6) met de varianten 1...Lxe5 2.De4 (dreigt 3.Pd4) 2...Td5 3.Dxd5 of 2...Dg1 3.Pf4, 1...Txe5 2.De3 (dreigt 3.Pc5) 2...Ld4 3.Pxd4; 2...axb6 3.Dxb6 en 1...Dxe5 2.De2 (dreigt 3.Pf4) 2...Lc1 3.Pxd4.

Harold van der Heijden vierde op 18 december 2010 zijn vijftigste verjaardag. Een mooie gelegenheid om een compositietoernooi voor eindspelstudies te organiseren. ARVES zorgde voor de nodige fondsen en een toernooiboekje. De respons was indrukwekkend en getuigt eens te meer van het prestige van Harold in de wereld van de eindspelstudies.

Harold jureerde uiteraard zelf de 110 inzendingen en hij was erg opgetogen over het niveau. Over de winnaar was hij zo enthousiast, dat hij zelfs even in de verleiding kwam om slechts één prijs te geven, om dit meesterwerk volledig in het dag-

licht te plaatsen. Uiteindelijk onderscheidde hij 22 werkstukken, waaronder vier prijzen.

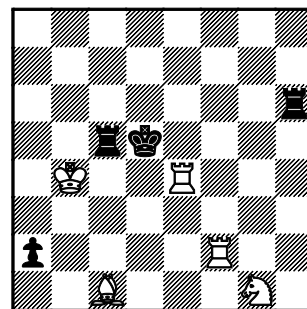
Dit is de winnaar:

Oleg Pervakov

1st Prize

Harold van de Heijden 50 JT, 2011

+

1.Td4+ (Na de eerste thematische verleiding 1.Te5+? Kxe5 2.Lxh6 a1D 3.Lg7+ Ke4! 4.Lxa1 Tc1 5.Tf4+ Ke3 kan wit al zijn aangevallen stukken niet redden.) **1...Kxd4 2.Lb2+ Ke3 3.Tf3+!** (De tweede thematische verleiding is 3.Te2+? Kd3 4.Kxc5 Th5+ 5.Kb4 a1D 6.Lxa1 Tb5+! 7.Kxb5 met een ideaal pat in het midden van het bord.) **3...Ke4 4.Kxc5 a1D 5.Lxa1 Tc6+! 6.Kb5** (Na 6.Kxc6? krijgen we een echo van het vorige patbeeld.) **6...Tc1 7.Tf4+ Ke3 8.Ta4 Txf1 9.Ld4+** en wit wint.

Na afloop van het WCCC-congres op Kreta vorig jaar vierde Oleg Pervakov zijn overwinning in het Jenever-toernooi dat ARVES er organiseerde. Hij was duidelijk in zijn nopjes en trakteerde iedereen op jenever. Hij haalde er ook zijn laptop bij en liet ons enkele van zijn beste werken zien. Bovenstaande studie was daar bij, maar toen wisten we nog niet voor welk toernooi hij die zou gebruiken. In elk geval, hij was er zelf erg tevreden over.

Kalender

De komende maanden staan er weer enkele traditionele afspraken op het programma.

Op zaterdag 19 november vindt in Utrecht (Domstad Hogeschool, Koningsbergerstraat 9) de **22ste Henk Hagedoorn oploswedstrijd** plaats. De A-groep (start om 10u30) voor ervaren oplosers zal dit jaar ook gelden voor de internationale ratingpunten en zal daarom bestaan uit twee sessies van negentig minuten met steeds zes problemen. Daarnaast is er ook nog een B-groep (start om 12u15: één sessie van negentig minuten

met acht “eenvoudige” opgaven) voor de liefhebbers of de beginnelingen.

Het laatst weekend van januari volgend jaar wordt druk. Op zaterdag 28 januari is er de nu al bijna traditionele **oploswedstrijd voor studies** tijdens het grote **Tata Steel schaaktoernooi in Wijk aan Zee**. Alle informatie zal je kunnen terugvinden op de websites van het toernooi en van de eindspelvereniging ARVES.

Een dag later is er de **Internationale Solving Contest (ISC)**, die gelijktijdig over de hele wereld wordt georganiseerd. Voor de Belgische en Nederlandse oplos-

sers zoeken we nog een geschikte locatie. Mogelijk wordt dat iets in de buurt van Wijk aan Zee.

Voor de Belgen is het wel spijtig dat op die zondag ook een ronde van de nationale interclubs zal worden afgewerkt.

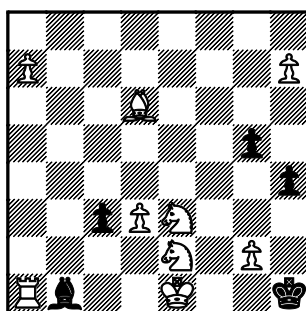
En van 23 tot 25 maart is er in **Nunspeet** het traditionele **problemistenweekend** van onze Nederlandse vrienden. Het programma is “as usual” met onder andere op zaterdag de Open Nederlandse Oploslkampioenschappen en zondag activiteiten van ARVES.

Los tres Caballeros de Valladolid

In deze bijdrage draait alles rond drie thema's, elk verbonden aan één van de meest uitzonderlijke zetten in het schaakspel. Dat zijn namelijk de *rokade* (de enige zet waarbij men twee van de eigen stukken mag aanraken); de *promotie*, waarbij een pion, die zich op laatste rij heeft vastgelopen van gedaante verandert en naar keuze uitgroeit tot een mooie dame, toren, loper of paard; de *prise-en-passant*, dat merkwuurige gedoe rond een pion, die de kans niet kreeg om een anderskleurige soortgenoot van het bord te kegelen, en dat meteen toch mag doen, omdat de andere hem erg onvriendelijk en zonder begroeting is voorbijgelopen.

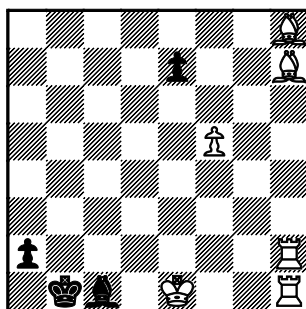
De eerste, die bewust eraan dacht om deze drie thema's in één enkel opzet (probleem, eindspelstudie of andere) te verenigen, was de Braziliaan Joaquim Valladolid Monteiro, die zijn eersteling in 1964 in de krant *O Globo* liet publiceren. Het drie-koppige thema, de drie Caballeros dus, zag er zo uit:

Joaquim Valladolid Monteiro da Silveira
O Globo, 1964
#2

De oplossing luidde: **1.g4!** met de varianten: 1...hxg3 e.p. 2.h8D/T en 1...Lxd3 2.0-0-0. Het was niet eens zo lastig, maar je moet eraan denken en het exploiteren.

Ivar Godal
Postsjakk, 1961
#2

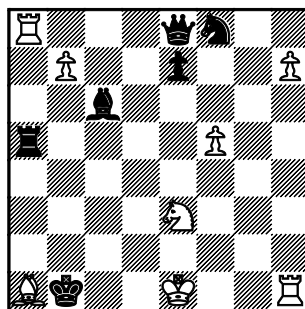
Maar Valladolid was zeker niet de eerste. In de vorige kolom vind je een voorbeeld van enkele jaren voordien:

1.0-0! met de varianten 1...a1D 2. f6, 1...a1T 2.Tb2 (of 2.f6), 1...a1P 2.Tb2, 1...e5 2.fxe6; 1...e6 2.fxe6

Maar er bestaan ook andere en oudere verwerkingen van dit thema. Blijkbaar de alleroudste is een retroprobleem van niemand minder dan Troitzky uit 1909.

Ook de Amerikaan Darso James Densmore (1867-1917), een specialist van de lastige driezet, had het de Braziliaan al voorgedaan, maar zag er enkel een verhoogde moeilijkheidsgraad bij de oplossing in.

Darso James Densmore
Densmore Memorial Ty
White Christmas Series, 1920
#3

De verleiding: 1.0-0+? faalt op 1...Ka2! De promotie: **1.h8D!** dreigt 2.Db2 mat, en op 1...Txa1/Ta2/Te5/Tb5/e5 volgt eenvoudig 2.0-0 mat. Maar uiteraard gaat het hier om de variant 1...e5 2.fxe6 e.p. met de dreiging 3.Db2 mat. Waarna volgt 2...Txa1 3.Dxa1 (of 3.0-0) en 2...Ta2/Te5/Tb5 3.0-0 mat.

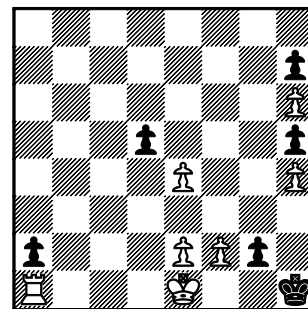
“Los Tres Caballeros” schoten later nu niet bepaald als paddestoelen uit de grond, maar toch in voldoende mate om de belangstelling te behouden. Vooral trachtte men met verbeterde omschrijvingen te bepalen wat een “optimale” Valladolid was. Optimaal betekende in dit geval met verleidingen en oplossingen met als tegenhanger de “andere” zet: Tf1+ (Td1+) of Tf8 (Td8) in plaats van 0-0 of 0-0-0; pion “één op” in plaats van “twee op”, promotie tot dame in plaats van toren, loper of paard. Of in “ideaal” vorm: een promotie moet een minorpromotie zijn, met de promotie tot dame als verleiding. Een pion “2-op” was in orde, maar dan moest de pion “1-op”, die tot identieke situaties leidt, een verleiding zijn. Het was de Nederlandse eindspelgoeroe Harold van der Heijden, die bij deze omschrijvingen een fikse vinger in de pap had.

Toen de Valladolid oversloeg naar het domein van de studie begon dat spelletje opnieuw. Het is opmerkelijk dat de Valladolid uitstekend, beter zelfs, past in studie dan in een probleem, en bovendien veel eenvoudiger van opzet kon zijn:

Gady Costeff

1-2de Speciale Prijs *The Problemist*,
2006-2007

+

Met deze setting, behaalde Costeff een mooi succes in *The Problemist*. De jury noemde het een “verrassend lichte setting” en sprak van een “eerste ideale Valladolid”, maar anderen haalden toch terughoudend en enigszins misprijzend de wenkbrauwen op. Niet zonder reden, want het rijtje pionnen op de h-lijn lijkt wel een doorn in de roos. Wat staan die dingen daar eigenlijk te doen? Een sobere setting is het beslist niet, wat de rol van het merkwuurige rijtje ook moge zijn (nevenoplossing of zuiverheid van lijn?)

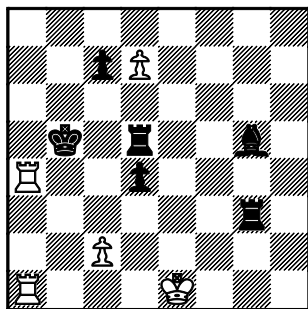
1.0-0-0+! (1.Kd2+? g1D 2.Txg1+ Kxg1 en de witte koning komt een tempo tekort, of 1.Td1? g1D+) **1...g1D** (1...Kh2 2.Kb2 dxe4 3.Kxa2 Kh3 4.Kb3 Kxh4 5.Kc4 Kg4 6.Kd4 h4 7.Kxe4 h3 8.Tg1 Kh4 9.Kf3 h2 10.Kxg2 hxg1D+ 11.Kxg1 en wit wint met rokade) **2.Txg1+ Kxg1 3.Kb2 dxe4 4.f4!** (4.f3? e3 5.f4 Kf2 6.f5 Kxe2 7.f6 Kd2 8.f7 e2) **4...exf3 5.exf3** [5.e4? f2] **5...Kf2 6.f4 Kf3 7.f5 Kf4 8.f6 Kf5 9.f7 Kg6 10.f8T!** (En niet 10.f8D? a1D+ 11.Kxa1 of 10.f8L? Kf7 of 10.f8P+? Kxh6) en wit wint.

Inderdaad een fraai werkje, waarbij de “schimmenrij” op de rechterflank gewoon moet aanvaard worden. De lezer zal het verschil met andere werkjes, bijvoorbeeld de eindspelstudie op de volgende bladzijde, makkelijk onderkennen:

1.c4+! (1.Ta5+? Kc6 2.Txd5 Kxd5 3.Ta5+ c5 of 3.Ta8 d3! 4.d8D+ Lxd8 5.Txd8+ Kc4) **1...dxc3 2.Ta5+ Kc6 3.Txd5 Kxd5 4.d8D+!** (4.d8T+? Kc4) **4...Lxd8 5.0-0-0+! Kc4 6.Txd8 Tg1+ 7.Kc2** met een theoretische remise.

Een mooi opgezet werkje, dat zich nauwkeurig houdt aan de theorie van de

Jarl H. Ulrichsen
Speciale Vermelding
Die Schwalbe, 2007-2008

“Ideale Valladolid”. De en passant slag opent de d-lijn en bereidt de toekomstige promotie voor. De damepromotie is de enige zet die remise houdt. Zetten als 4.d8L of 4.d8P+ zijn zinloos en bijvoorbeeld 4.d8T wordt door 4...Kc4 weerlegd. De rokade is dan weer de enige zet die remise maakt: 5.Td1+ Kc4 6.Txd8 verliest zelfs.

Het Valladolid-thema wordt vaak met schuine ogen bekeken en als moeilijk afgedaan. In de eindspelstudie zien de meeste pogingen er vaak erg bedenkelijk uit. Ze werden door de Duitser Siegfried Hornecker verzameld in een artikel “De volledige Valladolid”, maar de liefhebber weze hierbij gewaarschuwd: je moet er met het kopje bijblijven, want het is lastige stof.

Het is de “ideale Valladolid” die veeleisend is. Als de Valladolid de drie uitzonderlijke zetten verzamelt, dat moeten er ook drie verleidingen in zitten, ongeveer als volgt:

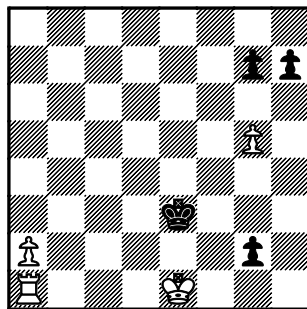
- a) Als de rokade nodig is, moet de zet 1.Tf1 of 1.Td1 een verleiding zijn;
- b) Als de promotie een Dame betreft, dan moet een minorpromotie een verleiding zijn;
- c) Als tenslotte de prise en passant wordt gespeeld, moet de zet “pion één op” een verleiding zijn.

Als er geen differentiatie is tussen de torenzet in a), de promoties in b) en de en passant in c) dan kunnen a, b en c geen (dubbele) varianten zijn, maar nevenoplossingen! En dan is het probleem waardeeloos.

Ulrichsen zocht ook naar de meest economische stand voor een Valladolid en kwam tot op acht stukken, wat minder is dan de algemeen gangbare gedachte aan tien of elf.

Oplissing: 1.0-0-0 h5 2.gxh6 (2.a4?) gxh6 3.a4 h5 4.a5 h4 5.a6 h3 6.a7 h2 8.a8D en wit wint. In deze studie plaatst wit alle “speciale” zetten en door “en passant” te slaan wint wit een belangrijk tempo. Andere promoties falen en wellicht is dit de ideale Valladolid, want het is duidelijk

Jarl H. Ulrichsen
EG, 2011

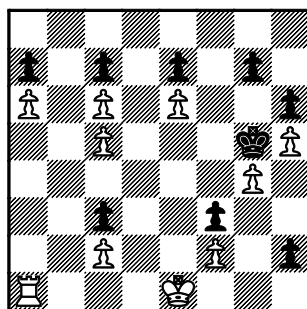

waarom de “Tres Cabballeros” elk voor zich noodzakelijk zijn in de oplossing.

Dat het thema nog lang niet uitgeput is, bewees deze recente studie van de enkele jaren terug opgedoken Mihail Zinar, de pionneinde speltovenaar uit Oekraïne.

Mihail Zinar

Spec. Prijs *Osintsev 50 JT*, 2011

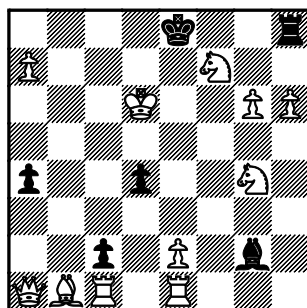

1.0-0-0 Kh4 (sneller verliest 1...Kxg4 2.Th1 Kh3 3.Kd1 Kg2 4.Ke1 Kxh1 5.Kf1 g5 6.hxg6 h5 7.g7 h4 8.g8P h3 9.Pf6 exf6 10.e7 f5 11.e8D enzovoort) 2.Th1 Kh3 3.Kd1 Kg2 4.Ke1 Kxh1 5.Kf1 g5 6.hxg6 h5 7.g7 h4 8.g8P h3 9.Pf6 exf6 10.e7 f5 11.e8P f4 12.Pd6 cxd6 13.c7 dxc5 14.c8P c4 15.Pb6 axb6 16.a7 b5 17.a8D b4 18.Dxf3 mat.

Kurt Smulders

Eervolle Vermelding

Die Schwalbe (154 TT), 1973
#2

Om af te ronden nog een tweezet, die een verdiend erelooft betekent aan Kurt Smulders, de Belgo-Nederlandse componist en “Honorary Master of Chess Composition”, die begin juni overleed en waar

we in het vorige nummer van *Horizon* afscheid van namen. Een jaar of drie terug stak hij me ook zijn volledige verzameling werkjes toe, gepubliceerden en anderen, die hij niet waardig vond om ergens te worden opgenomen. In dat pakket van 389 opgaven, stak ook een exemplaarje “Valladão”, waarmee hij in 1973 een bijzondere eervolle vermelding wist te behalen.

Waar het in het eerste diagram van Ulrichsen wit is, die de Valladolid-zetten uitvoert, is het hier zwart die ze ter verdediging oproept. De oplossing verloopt als volgt:

1.e4! (dreigt 2.a8D/T) 1...0-0 2.Pf6, 1...dxe3 e.p. 2.Dxh8, 1...cxb1D/T 2.Tc8.

ivan

Nawoord

Over de naam van het thema en de componist kan veel gezegd worden, en één en ander blijft nog erg duister voor ons.

Volgens *Le nouveau guide des échecs* bestaan er overigens twee Valladolid-thema's: “Valladão 1” is een tweezetthema dat over het veld van vertrek van het sleutelstuk gaat en niets met ons artikel te maken heeft. “Valladão 2” is dan onze echte Valladolid.

De term “Valladão” (meestal geschreven zonder de tilde op de laatste a) gaat terug op de Braziliaanse componist Joaquim Valladão Monteiro da Silveira, die volgens het basiswerk van Gaige werd geboren op 8 juni 1884 en overleed op 2 december 1962 in Rio de Janeiro. Gaige plaatst een vraagteken bij “juni”, wat betekent dat zijn bronnen waarschijnlijk wel beweren dat hij op de achtste is geboren, maar de exacte maand een beetje in het duister is blijven hangen.

Bij zulke lange namen (de Spanjaarden en de Denen zitten in hetzelfde bootje) is het steeds de vraag: wat is nu voornaam en wat is nu familienaam?

Gaige plaatst onze Joaquim onder de “M” van “Monteira da Silveira, Joaquim Valladão”, wat betekent dat “Monteira da Silveira” zijn familienaam zou zijn. “Valladão” is dan niet meer dan zijn tweede voornaam, en heeft dus een beetje ten onrechte de naam aan het thema gegeven.

Er zijn geen problemen van Joaquim in het *FIDE-Album* geraakt, maar wel een tweezet uit 1942 van Dr. José Luis Monteiro da Silveira (geboren op 2 februari 1911). De informatie over deze man had Gaige van een zekere Dr. Idel Becker, en dit doet ongetwijfeld vermoeden dat “Monteira da Silveira” inderdaad de familienaam is. Overigens wordt in het *FIDE-Album* verkeerdelijk “Monteiro”

gebruikt in plaats van “Monteira”. We weten niet of deze twee Braziliaanse componisten familie van mekaar waren.

Maar het mysterie houdt niet op. Opmerkelijk is dat Joaquim al overleden was toen zijn vermaard probleem in 1964 werd gepubliceerd. Bovendien gooit *Le nouveau guide des échecs* er ook met de pet naar: “Inventé par le compositeur brésilien Valladao Monteiro, ce thème est pour le moins original. Il fit l’objet d’un concours thématique dans *O Globo*, en 1966.” Waar na ons openingsdiagram wordt gegeven met het jaartal 1964.

Als dit inderdaad een thematoernooi (welk thema?) was en onze vriend Joaquim (ondertussen overleden) blijkbaar niet de winnaar was, maar slechts een deelnemer, waarom is dat thema dan toegeschreven aan zijn tweede voornaam?

Maar ook dat is niet helemaal duidelijk. Andere bronnen vermelden dat Joaquim (ondertussen nog altijd overleden) de organisator was van het toernooi in *O Globo*. En naast de bekende jaartallen 1964 en 1966 duikt ook het jaartal 1965 plots op.

En het werd er niet gemakkelijker op. Een korte zoektocht op het internet

bracht ons nog meer in verwarring. Zelfs Edward Winter in zijn *Chess Notes* kwam er niet aan uit. Volgens één van zijn informanten is onze Valladão Monteiro (ja, ja, Monteiro nu met o) geboren in 1907 en overleden in 1993. Maar te gek wordt het nog dat er een boek is met “Valadão” (1 l) op de omslag en een signatuur van de auteur met 2 l-en.

Als die kerels het zelf al niet weten ... Valladão, Valadão, Monteiro, Monteiro, ... Misschien een onderwerp om een volgende keer wat nader uit te pluizen.

lp

WCCC in Jesi 2011

Dit jaar kon de Razende Reporter van *Horizon* niet aanwezig zijn op het WFCC-congres. Vandaar dit summiere verslag van op een afstand.

Plaats van handeling was het Italiaanse stadje Jesi, niet zo ver weg van de Adriatische kust. De Italianen zorgden voor een vlekkeloos verlopen congres volgens de hoge standaards die we de laatste jaren gewend zijn. Het hotel was goed en het weer schitterend.

Voor België was Ward Stoffelen onze vertegenwoordiger op de vergaderingen, en net zoals de voorbije jaren vormden Eddy Van Beers, Marcel Van Herck en Andy Ooms ons oplosteam.

Het Open Toernooi (twaalf problemen in twee sessies van anderhalf uur) gaven ons al goede hoop. In een dergelijk kort toernooi speelt geluk geen onbelangrijke rol en een klein foutje of een gemiste oplossing kan je al onmiddellijk veel plaatsen in de rangschikking kosten.

Ofer Comay (Israël) had na 134 minuten alle oplossingen gevonden, maar bij nazicht bleek hij een half puntje te hebben verloren wegens een foute of vergeten variant. De jonge Pool Kacper Piorun en meervoudig ex-wereldkampioen Georgy Evseev (Rusland) hadden een half uur meer tijd nodig, maar konden wel een foutloos rapport inleveren. Piorun was zeven minuten sneller dan Evseev en werd daarmee de enigszins verrassende winnaar.

Eddy Van Beers deed het uitstekend en eindigde na dit trio op de vierde plaats, waarbij hij de grote namen Nunn, Mukoseev, Vuckovic, Tummes, Mestel en Murdzia voorafging.

Bij de andere Laaglanders nestelden Hans Uitenbroek (16), Dolf Wissmann (23) en Peter van den Heuvel (25) zich keurig in de subtop. Johan de Boer (62), Andy Ooms (68), Marcel Van Herck (77) en Harold van der Heijden (91) waren

blijkbaar nog een beetje in vakantiestemming.

De twee volgende dagen waren gereserveerd voor het Wereldkampioenschap. De voorbije jaren hadden Murdzia en Nunn de titels onder mekaar verdeeld. Ook dit jaar deden ze het goed (Nunn werd tweede en Murdzia derde), maar nu werden ze voorafgegaan door de winnaar van het Open Toernooi: Kacper Piorun.

Zijn belangrijkste winst maakte hij bij de eindspelen. Een grote hoop oplosers waren met een 100% score doorheen de twee- en driezetten geraakt, maar Piorun was de enige die het maximum behaalde op de eindspelen. Bij de helpmatten gleed hij wel flink onderuit, maar met perfecte scores in de meerzetten en zelfmatten wist hij zich van de titel te verzekeren.

De eindstand:

1. Kacper Piorun (Polen) 83 punten; 2. John Nunn (Groot-Brittannië) 80; 3. Piotr Murdzia (Polen) 80; 4. Arno Zude (Duitsland) 77; 5. Eddy Van Beers (België) 76; 6. Jorma Paavilainen (Finland) 76; 7. Vladimir Podinic (Servië) 75,5; 8. Georgy Evseev (Rusland) 75; 9. Andrei Selivanov (Rusland) 74; 10. Vladimir Pogorelov (Oekraïne) 72.

Eddy begon met een sterke dag (met 43 punten had hij er 2 minder dan leider Piorun), maar zijn Waterloo kwam vooral op de meerzetten. De vijfde plaats blijft uiteraard een schitterend resultaat, maar ambitieus als hij is, had hij ongetwijfeld op meer gehoopt.

Net zoals vorig jaar begon Marcel Van Herck uitstekend en ondanks een wat tegenvallende tweede dag, eindigde hij uiteindelijk mooi 35ste met 60 punten. Andy deed het andersom: na een onopvallende opening lukte het op de slotdag beter en met een 49ste plaats en 52,5 punten kon hij nog behoorlijk tevreden terugkijken.

De Nederlandse deelnemers deden het helaas wat minder. Vooral op de tweede

dag ging het behoorlijk verkeerd: 29. Peter van den Heuvel (63); 36. Dolf Wissmann (59); 56. Johan de Boer (49) en 59. Hans Uitenbroek (47,5).

Het landenklassement was natuurlijk voor Polen, dat ruim Groot-Brittannië, Servië, Oekraïne en Rusland voorafging. België sleepte er een uitstekende achtste plaats uit. Met een wereldtopper in de rangen, eindig je automatisch hoog, maar Marcel en Andy zorgden voor een goede ondersteuning. Alleen in de meerzetten faalde ons team collectief. Nederland eindigde ontgoochelend slechts veertiende.

Sinds enkele jaren wordt dit toernooi ook gebruikt als WK voor jeugd, dames en senioren. Indien er in die categorieën ten minste voldoende deelnemers zijn (10 uit 7 landen). Dat gebeurt zelden of daarom heeft men overigens beslist die normen iets lager te leggen in de toekomst (8 uit 5 landen).

Gelukkig waren er wel meer dan 10 senioren (namelijk 11) aanwezig en zij zorgden voor een volwaardig kampioenschap. Inderdaad gelukkig, want de prestatie van Marcel Van Herck was net voldoende om de “gouden medaille” mee naar huis te nemen. Hij ging daarmee andere ervaren oude rotten zoals bijvoorbeeld Harri Hurme (Finland) en Marko Klasinc (Slovenië) vooraf. Nu andere toppers langzaam de grens van de 60 jaren naderen, was dit voor Marcel misschien wel het ideale moment om toe te slaan.

Na deze twee toernooien was er nog wat tijd voor het kleinere werk. Het Machine Gun toernooi klinkt gevaarlijk, maar is niet meer dan het oplossen van dertig tweezetten in een half uur. Elke tweezet wordt één minuut lang op een groot scherm vooraan de zaal geprojecteerd, waarna je de oplossing op je formulier invult. Elke juiste oplossing levert 1 punt op, en om ordinaire gokkers af te schrikken verlies je 0,9 punten voor elke

foute oplossing. Je kunt ook niets opschrijven, maar ver zal je daar niet in het klassement mee komen.

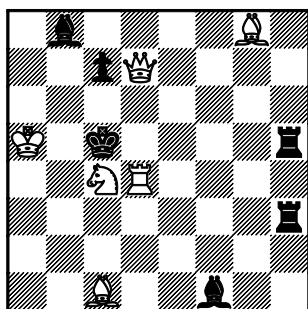
Tweezetspecialist Vasyl Dyachuk won met een mooie voorsprong op Mestel, Filipovic en Van Beers, die ook hier vierde eindigde. Andy Ooms werd 14de en Hans Uitenbroek 17de.

Op donderdagavond was er de Solving Show en ik was één van de 12 à 14 internetbezoekers die het toernooi live volgden. 16 topoplossers streken in een k.o.-toernooi voor de overwinning. Eddy rekende achtereenvolgens af met Comay, Mammadov en Mestel, maar verloor de finale van John Nunn met 4-2.

Milivoj Nestic

Politika ekspres, 1964

#2

Dit was één van de opgaven en ik vond het een beetje vreemd dat geen van beiden in de hun beschikbare twee minuten de oplossing niet konden vinden. Alles wijst natuurlijk naar **1.Th4!**, of is dit gewoon een sterk staaltje van hineininterpretieren van mij vanuit mijn luie zetel?

ARVES-toernooi

Uit de rijke voorraad compositietoernooien, die tijdens het congres georganiseerd werden, toon ik de winnaar van de enige Belgisch-Nederlandse competitie. Sinds enkele jaren organiseert ARVES op het congres een compositietoernooi voor eindspelen (het "Jeneverttoernooi"). Dit keer was de thematische eis witte en zwarte looperpromoties.

De beste inzending kwam van Oleg Pervakov, maar jury Marcel Van Herck en Harold van der Heijden vonden die thematisch niet geschikt en hopen dat Oleg met zijn uitstekende bijdrage in een ander toernooi wel succes zal hebben

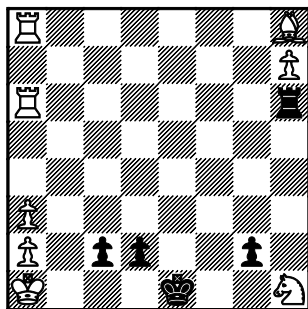
Pervakov was het daar na de prijsuitreiking niet mee eens. Dit lijkt me begrijpelijk. Vorig jaar op Kreta won hij wel de eerste prijs in het Jeneverttoernooi. En te

rugdenkend aan de manier waarop hij toen de jeneverfles "soldaat" maakte, kan ik me best voorstellen dat hij de voorkeur gaf aan de prijs van het Jeneverttoernooi in plaats de "papierener" op één of ander compositietoernooi. De uiteindelijke winnaars kwamen uit Georgië.

Iuri Akobia & David Gurgenzidze

1ste Prijs *ARVES*, 2011

+

1.Te8+ Kf1 2.Pg3+ Kf2 3.Pe4+ Ke2
4.Pxd2+ Kxd2 5.Lc3+ Kxc3 6.Tc6+
Kd2 7.Td8+ Kc1 8.Txb6 g1L (8...g1D
9.Th1 [9.h8L Dg7+ 10.Tf6 Dxf6+
11.Lxf6] 9...Dxh1 10.h8D) 9.h8L Ld4+
10.Lxd4 en wit wint.

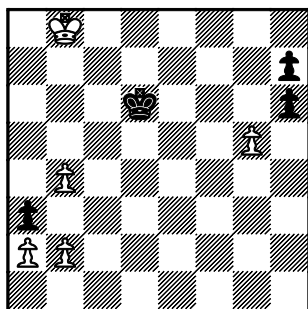
Studie van het jaar

Elk jaar kiest het eindspel-subcommissie een "studie van het jaar" uit. Dit is niet noodzakelijk de "beste" studie (wat dat ook moge zijn), maar wel een studie die vooral de bordschakers en schaakliefhebbers zou kunnen aanspreken. Didukh en Hornecker tonen nog maar eens de schoonheid van het pionneindspel aan.

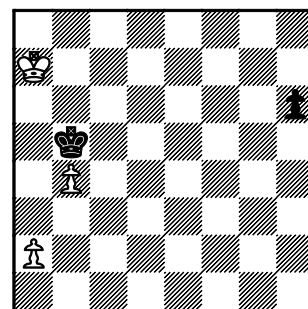
Sergiy Didukh & Siegfried Hornecker

1ste Eerv. Verm. *Olympia Dunyasi*, 2010

=

Na de "inleiding" 1.g6 hxg6 2.bxa3 g5
3.a4 g4 4.a5 g3 5.a6 g2 6.a7 g1D 7.a8D
Dg8+ 8.Kb7 Dxa8+ 9.Kxa8 Kc6 10.Ka7
Kb5 maakt wit remise met de verrassende

11.a4+ Kxa4 12.Kb6 Kxb4 13.Kc6 Kc4
14.Kd6 Kd4 15.Ke6 Ke4 16.Kf6 Kf4
17.Kg6 Kg4 18.Kxh6.

Enkele belangrijke beslissingen

Zoals elk jaar werden er nieuwe titels uitgedeeld. Bij de componisten ontvingen Bazlov, Herzberg, Makaronez, Papack en Vysokosov de IM-titel. Van de eindspeltoevenaar Vysokosov heb ik overigens al een tijdje niets meer gehoord.

Dat bij de oplosers de titels nog niet aan inflatie onderhevig zijn, bewees het feit dat wereldkampioen Piorun pas nu zijn grootmeestertitel kreeg. Met die "pas nu" heb ik het natuurlijk niet over zijn jeugdige leeftijd, maar wel dat je echt goed moet presteren om die titel te krijgen. Ik herinner me bijvoorbeeld nog dat Michel Caillaud zijn grootmeestertitel pas kreeg nadat hij een tweede keer wereldkampioen was geworden. Ook de Slowaak Ladislav jr Salai ontving de grootmeestertitel.

Tijdens de vergaderingen waren er weinig spraakmakende onderwerpen.

Op het programma voor volgend jaar staan de 8ste International Solving Contest (ISC) op zondag 29 januari. Het Europees Kampioenschap wordt in de Oekraïense hoofdstad Kiev gehouden (20-22 april) en het volgend WFCC-congres in Kobe (Japan) van 15 tot 22 september. Dit wordt de tweede keer (na Rio de Janeiro 2009) dat het congres buiten Europa plaatsvindt. Oorspronkelijk was voorzien dat dit congres een week later zou worden georganiseerd, maar op vraag van Israël werd dat uiteindelijk een week vervroegd. Uit principiële gronden waren de meeste Belgen tegen deze late verandering, maar het WFCC-bestuur en organisator Tadashi Wakashima hadden er geen moeite mee.

lp

De helpmatten van Gábor Cseh

Het is ondertussen al weer tien jaar geleden dat Gábor Cseh op nauwelijks zesentwintigjarige leeftijd overleed (1974-2001). Complicaties bij een ongeval thuis waren de oorzaak van dit veel te snelle heengaan.

Op een korte tijd had deze Hongaar een grote reputatie opgebouwd en al veel bekroningen ontvangen. In Hongarije – sowieso al het land van sterke helpmatcomponisten – was hij de nieuwste ster aan het firmament.

Als herdenking aan Gábor geven we hierbij al zijn helpmatten die in het *FIDE-Album* geraakten, samen met de commentaren. Ik voeg er ook de behaalde punten bij, als indicatie van de grote kwaliteit van

zijn werk. Hij scoorde immers gemiddeld erg hoog. Acht punten is voldoende om het probleem in het album te krijgen, maar dikwijls was zijn score hoger, en enkele keren behaalde hij zelfs het maximum van 12 punten. Er zijn niet veel componisten die dat kunnen zeggen.

Indien mogelijk geef ik ook de tekst van het oorspronkelijk juryrapport, en eventuele opmerkingen van oplosers.

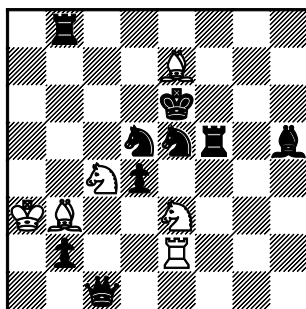
Ik geef de problemen in volgorde van lengte. Uit zijn beginjaren hebben we vooral het korte werk (twee- en driezetten). Maar Gábor zou naam maken met zijn ingewikkelde lange helpmatten, waarbij promotie een steeds weerkerend thema was. De hulp van sterke computers zal de-

ze stap in het onbekende (“where no helpmatecomposer has ever boldly gone”) zeker mogelijk gemaakt hebben.

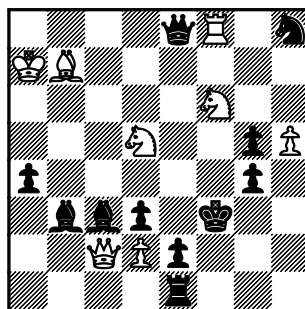
In totaal heeft Gábor zo’n 150 problemen gecomponeerd. De meesten waren helpmatten, maar ook andere genres kwamen wel eens aan bod. Door het erg hoge niveau van zijn werk, lijkt me een collectie van zijn volledig oeuvre in boek te stellen geen overbodige luxe.

In de annexes van de *FIDE-Albums* met de problemen die net uit de boot vielen, staan er nog zo’n half dozijn helpmatten van Gábor. Misschien iets voor een volgende keer?

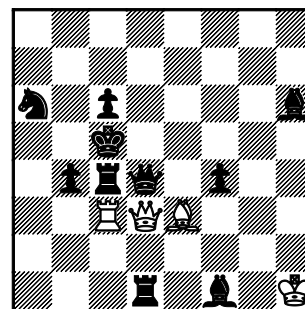
- 1 -
Gábor Cseh
Schach, 1993
H#2 4.1...

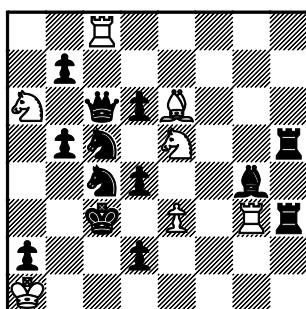
- 2 -
Gábor Cseh
2de Prijs *Sakkélet*, 1994
H#2
(b) zwarte loper c3 > zwarte pion

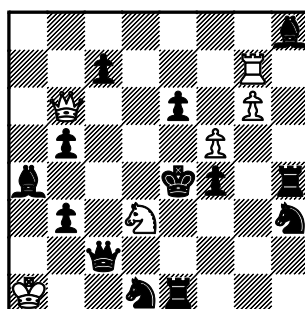
- 3 -
Gábor Cseh
(Versie Chris Feather)
1ste Prijs *Thema Danicum*, 1995
H#2 1.2.1.1.
(b) zwarte pion c6 > b6

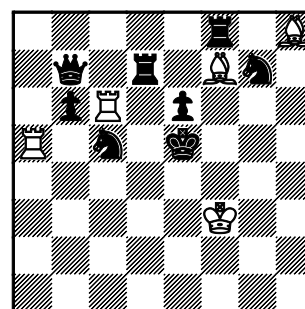
- 4 -
Gábor Cseh
2de Prijs *Wola Gulowska*, 1996
H#2
(b) witte pion e3 > d3
(c) witte pion e3 > f3

- 5 -
Gábor Cseh
1ste Prijs *Garai 60 JT*
(diagrammes), 1997
H#2 4.1...

- 6 -
Gábor Cseh
1ste Eerv. Verm. *Garai 60 JT*
(diagrammes), 1997
H#2 2.1...

- 7 -

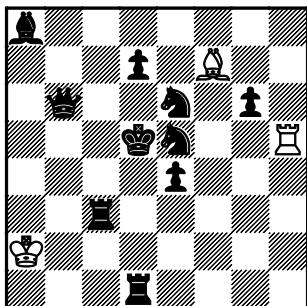
Gábor Cseh

1ste Prijs e.a. *Problem-Echo*

(12 TT), 1995

H#3

(b) zwarte pion e4 > d6

- 8 -

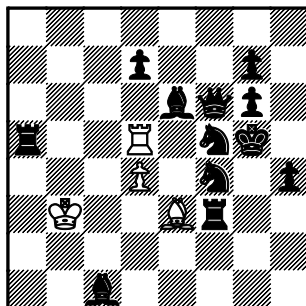
Gábor Cseh

2de Eerv. Verm. *Problem-Echo*

(12 TT), 1995

H#3

(b) zwarte dame f6 > g4

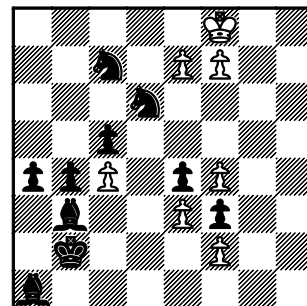
- 9 -

Gábor Cseh

1ste Prijs *Mat Plus*, 1996

H#3,5

(b) zwarte koning b2 > c2

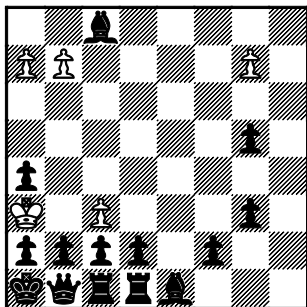
- 10 -

Gábor Cseh

Speciale Prijs *Probleemblad*, 2000

H#4

(b) witte pion a7 > h7

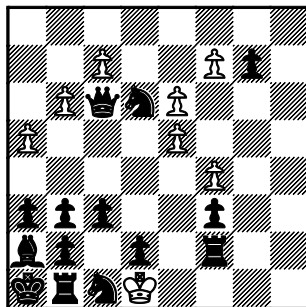
- 11 -

Gábor Cseh

1ste Prijs *The Problemist*, 1998

H#4,5

(b) zwarte dame c6 <> zwart paard d6

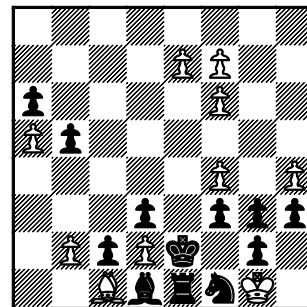

- 12 -

Gábor Cseh

Thema Danicum, 1997

H#8

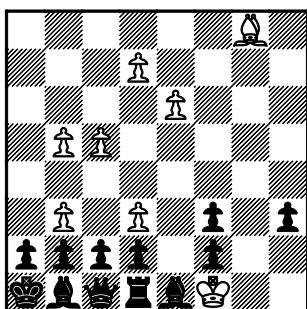

- 13 -

Gábor Cseh

2de Prijs *Orbit*, 2000

H#9

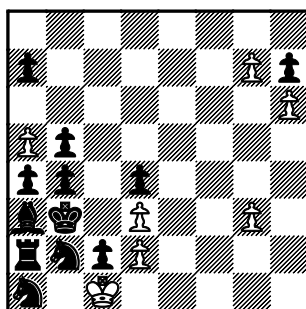

- 14 -

Gábor Cseh

1ste Prijs *Probleemblad*, 1996

H#9,5

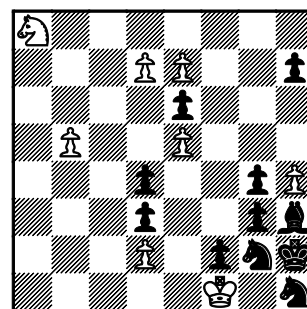

- 15 -

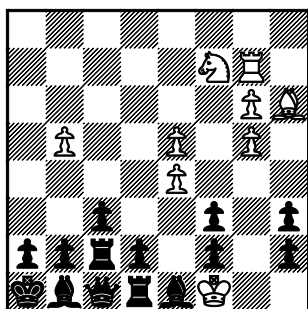
Gábor Cseh

1ste Prijs *The Problemist*, 1997

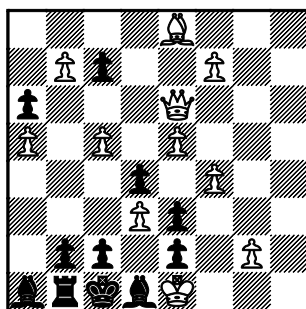
H#10

Gábor Cseh
1ste Prijs *StrateGems*, 2000
H#10

Gábor Cseh
The Problemist, 1996
H#13*

De oplossingen

Nummer 1

- I) 1.Pc6 Pxd5+ 2.Kxd5 Pb6
 II) 1.Pb4 Pc2 2.Kd5 Pxe5
 III) 1.Pf4 Pxe5+ 2.Kxe5 Pg4
 IV) 1.Pf3 Pd2 2.Ke5 Pxd5

FA 1992-1994, nr E60, 8 punten.

“Masked white batteries, Zilahi theme, closure of black lines.”

Nummer 2

- a) 1.Lxf6 Pe7+ 2.Kf4 Dc7
 b) 1.Lxd5 Pd7+ 2.Ke4 Dxa4

FA 1992-1994, nr E89, 8 punten.

“Black self-pins, closure of black lines by White, pin-mates.”

Nummer 3

Hier moet je een beetje opletten. In elk diagram zijn er twee oplossingen, maar de beginzet is wel hetzelfde. De splitsing begint pas bij de eerste zet van wit.

- a) I) 1.Txc3 Lg1 2.Df2 Lxf2
 II) 1.Txc3 Dxd1 2.Lb5 Dxd4
 b) I) 1.Dxe3 Tc1 2.Tc2 Txc2
 II) 1.Dxe3 Dxf1 2.Td6 Dxc4

FA 1995-1997, nr E74, 8,5 punten.

“2 openings of doubly masked lines, Zilahi; 4 captures of white force, 4 white moves to 1st rank.”

Nummer 4

- a) 1.Pxe3 Pxc5 2.Da6 Pxa6
 b) 1.Pxd3 Pxc6 2.Pce5 Pxe5
 c) 1.Dxf3 Lxc4 2.Pe6 Lxe6

FA 1995-1997, nr E112, 8,5 punten.

“Cycle of pinned, actively and passively captured third-pinned units, switchbacks, Umnov.”

Nummer 5

- I) 1.Kxf5 Dg1 2.Kf6 Tf7
 II) 1.exf5 Pb4 2.Ke5 Te7

III) 1.Te3 Dc6+ 2.Kd4 Td7

IV) 1.Kxd3 Dd6+ 2.Kc3 Txc7

FA 1995-1997, nr E67, 9 punten.

“Unpin by BK on 4 different squares, mate by WR on 4 different squares.”

Nummer 6

- I) 1.Kd5 Txb6 2.Pf5 Lxe6
 II) 1.Kf6 Lg8 2.Pe4 Txe6

FA 1995-1997, nr E4, 9 punten.

“Unpins and self-unpins by BK, unpins by BSs.”

Nummer 7

- a) 1.De3 Lxe6+ 2.Kd4 Lb3 3.Pc6 Td5
 b) 1.Tc7 Txe5+ 2.Kc6 Ta5 3.Pd4 Ld5

FA 1995-1997, nr E151, 9 punten.

“Anticritical moves, reciprocal functions of e6/e5 and b6/c3 units, same-square mates.”

Nummer 8

- a) 1.Df7 Kb4 2.Kf6 Lxf4 3.Pe3 Lg5
 b) 1.Dh3 Kc2 2.Kg4 Txf5 3.Pd5 Tg5

FA 1995-1997, nr E163, 8 punten.

“Black & white self-unpins, dual-avoidance, black Umnov bivalves, same-square mates.”

Nummer 9

a) 1.e8L Ka3 2.Lxa4 Pce8 3.fxe8T Kxa4 4.Ta8

b) 1.e8T Kd3 2.Txe4 Pde8 3.fxe8L Kxe4 4.Lg6

FA 1995-1997, nr E188, 8,5 punten.

“Exchanged sub-promotions, Kniest theme, Zilahi-effect.”

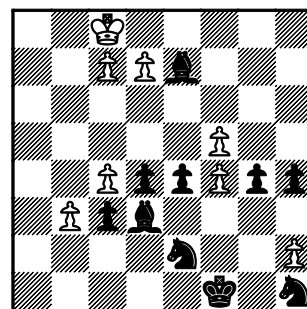
Jury Borislav Gadanski schreef indertijd: “(...) It was not hard to select the first prize, which made the ranking of remaining problems by far easier. Reciprocal minor promotions on the same square. Kniest theme (captures of the black piece on the

square where the Black King will be mated), Zilahi effects and differentiation of the sacrifices on e8. Topclass composition.”

In het *FIDE-Album* wordt bovendien nog verwezen naar het volgende juweeltje van Michel Caillaud:

Michel Caillaud

4de Prijs *Die Schwalbe*, 1996
 H4 2.1...

I) 1.Kf2 d8T 2.Ke3 Txd4 3.Ld8 cxd8L 4.Kxd4 Lb6

II) 1.Ld8 cxd8L 2.Kg2 Lxh4 3.Kh3 d8T 4.Kxh4 Th8

Nummer 10

a) 1.f1D b8T 2.Df4 Txb2 3.Db8 axb8D 4.Dxb2+ Dxb2

b) 1.f1T g8L 2.Tf8 Lxa2 3.Tg8 hxg8D 4.Dxa2+ Dxa2

FA 1998-2000, nr E203, 8,5 punten.

“Sacrifices of white and black promoted pieces, diagonal-orthogonal correspondence.”

Nr H253 in *Probleemblad 2000/2*.

Christopher Jones: “A characteristically striking, memorable problem with upgraded promotions at b8 and g8, and cleverly, different promotions also at f1.” Jones stelt voor om nog een witte pion op h7 toe te voegen (“tougher to solve (and even more striking?)”) maar redacteur Peter van den

Heuvel vond dat er dan in elke fase een nutteloze witte pion was. Maar er was ook een beetje kritiek (van Fernand Joseph!): “nice idea but a rather heavy construction”.

Nummer 11

a) 1...c8D 2.Pe8 fxe8D 3.Dxe6 Dxc3 4.Dxe5 Dxb2+ 5.Kxb2 5.Dxe5

b) 1...f8D 2.Pd8 cxd8D 3.Dxb6 Dxa3 4.Dxa5 Dxa2+ 5.Kxa2 5.Dxa5

FA 1998-2000, nr E213, 10,5 punten.

“Annihilation of Pst o open Q-lines, Q-sacrifices, Zilahi.”

Nummer 12

1.b4 e8L 2.b3 Lb5 3.axb5 f8L 4.b4 Lc5 5.f2+ Lxf2 6.Kf3 f7 7.Te8 fxe8L 8.Ke2 9.Lh5

FA 1995-1997, nr E237, 9 punten.

“3 promotions to B, phoenix theme.”

Nummer 13

1.h2 d8D 2.h1L Dg5 3.Lg2+ Dxc2 4.fxc2+ Ke2 5.f1T e7 6.Tf8 exf8P 7.g1D Pe6 8.Dxc8 Pd4 9.Dxb3 Pxb3

FA 1998-2000, nr E239, 8 punten.

“AUW, sacrifices of WQ and BQ, tempo moves by Black.”

Nummer 14

1...g8T 2.a6 Tg6 3.hxg6 h7 4.g5 h8L 5.g4 Lxd4 6.Pc4+ Lb2 7.Pb6 axb6 8.Txb2 b7 9.Ka2 b8D 10.Kb3 Dg8

FA 1995-1997, nr E238, 9 punten.

“Multiple promotions and sacrifices to prevent stalemate or mate of White.”

Nr 3056 in *Probleemblad* 1996/5.

“Mooi gedaan,” lijkt me een toch wat magere opmerking van de helpmatredacteur. Alex Ettinger kon als oplosser het probleem goed waarderen: “The whole trick consists in substituting a bR for the bS at b2 so the check from g8 cannot be defended!”.

In zijn juryrapport (*Probleemblad* 1999/5) was Peter Bakker erg enthousiast: “Dit is nu eens een mooi voorbeeld van helpspel: Wit helpt Zwart Wit te helpen.”

Nummer 15

1.h6 d8D 2.h5 Dd5 3.Pxh4+ Dg2+ 4.Pxc2 e8L 5.h4 Lc6 6.Pf4+ Lg2 7.Pd5 b6 8.Pc7 b7 9.Pxa8 bxa8D 10.Lxc2+ 11.Dxc2

FA 1995-1997, nr E239, 12 punten.

“Promotions, (stale)mate-preventing sacrifices, 2 sacrifices pre-echoing mate on g2.”

Misschien wel het beste probleem uit deze collectie, en zonder meer een kunst-

werk. Het ontving ook de prestigieuze “Norman Mcleod Award” voor het beste originele probleem dat in *The Problemist* in de jaren 1997 en 1998 verscheen.

Nummer 16

1.h1P Pd6 2.h2 Pf5 3.Pg3+ Pxc3 4.h1P Pe2 5.fxe2+ Kg2 6.f1P Tc7 7.Lg3 Txc3 8.Lxe5 Txc2 9.Lg7 Txc1 10.bxc1P Lxc7

FA 1998-2000, nr E240, 12 punten.

“4 promotions to BS, sacrifice of WS to avoid mate by Black, black tempo moves, Umnov sequence of units at f7, g6 & h6”

Het is eigenlijk moeilijk te geloven. Maar dit probleem (maximum van 12 punten en te beschouwen als “wereldberoemd”) werd gebruikt tijdens een oploswedstrijd in Oekraïne in 2009 (Open Toernooi van Poltava).

Nummer 17

Schijnspel: 1...La4 2.c6 Lxc2 3.Kxc2 Dc4

1.c6 Dd5 2.cxd5 Lb5 3.axb5 f8D 4.b4 Df5 5.b3 De4 6.dxe4 b8D 7.exd3 Db4 8.d2+ Dxd2+ 9.exd2+ Kf2 10.e1P e6 11.Le2 e7 12.Kd1 e8D 13.Tc1 Dxe2

FA 1995-1997, nr E241, 9,5 punten.

“2 WQ promotions, 3 WQ sacrifices.”